

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010069
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Příbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

Q. M.
nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom V. W., prechodne bytom W., Ul. N. C. č. X/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/20/2014-263 zo dňa 26.11.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste a o zrušení výroku o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/199/2013 zo dňa 20.01.2014, právoplatného dňa 28.04.2014.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný Q. M. o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., k súhrnnému k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z dôvodov § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a v zákaze akéhokoľvek nakladania s nimi.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/199/2014 zo dňa 20.01.2014, právoplatného dňa 28.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/34/2014 zo dňa 28.04.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/20/2014-263 zo dňa 26.11.2014 bol obžalovaný Q. M. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona, pretože obžalovaný Q. Y. dňa 16.4.2013 v čase okolo 17:00 hod. v W., na L. N. C., vo vchode č. X bytového domu, požiadal obžalovaného Q. M. o kúpu konope za sumu 10,- eur pre jeho osobnú

potrebu od K. X., hotovosť 10,- eur mu následne i dal, následne obžalovaný Q. M. dňa 16.4.2013 v čase okolo 17:45 hod. na L. E. č. XXX/X, pri pivárni S., kúpil od obžalovanej K. X. za sumu 10,- eur pre obžalovaného Q. Y. vrcholce sušeného rastlinného materiálu zelenej farby rastliny rodu Cannabis o hmotnosti 0,640 g s obsahom 18,4 % hmotnostných látky THC (tetrahydrocannabinol), čo zodpovedalo 4 - 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré predtým obžalovaná K. X. od nezisteného času do dňa 16.4.2013 - v W. mala uskladnenú v byte na L. E. č. XXX/XX, spolu s ďalšou sušinou rastlinného materiálu rastlinu rodu E., konkrétne v 2 ks plastových sáčkoch mala konope o hmotnosti 1,285 g s koncentráciou THC 15,2 %, čo zodpovedalo 7 - 13 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v ďalších 2 ks plastových sáčkoch mala konope o hmotnosti 1,342 g s koncentráciou THC 15,4 %, čo zodpovedalo 7 - 13 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v jednej plastovej nádobke mala konope o hmotnosti 0,414 g s koncentráciou THC 20,8 %, čo zodpovedalo 3 - 4 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v druhej plastovej nádobke mala konope o hmotnosti 2,069 g s koncentráciou THC 13,9 %, čo zodpovedalo 10 - 21 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v tretej plastovej nádobke mala konope o hmotnosti 6,472 g s koncentráciou THC 22,2 %, čo zodpovedalo 48 - 65 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v plechovej krabičke mala konope o hmotnosti 19,715 g s koncentráciou THC 27,8 %, čo zodpovedalo 183 - 197 obvykle jednorazovým dávkam drogy, konope obžalovaná K. X. od nezisteného času kupovala v rôznych nepravidelných intervaloch od rôznych osôb a mala pre vlastnú potrebu a i za účelom predaja, pričom konope podľa Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradené do I. skupiny omamných látok; v bode 2) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., pretože dňa 31.05.2013 v čase okolo 12.15 hod. v predajni E. Q. v W., na Ul. A. S. č. XXX, z predajnej plochy odcudzil 1 ks kávy zn. M. W. v hodnote 1,62 €, a to tak, že túto si na predajnej ploche vložil pod bundu a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez toho, aby za tento tovar zaplatil, čím spôsobil spoločnosti E. Q., B. W., škodu vo výške 1,62 €, napriek tomu, že bol rozhodnutím Obvodného úradu v Prievidzi sp. zn. ObU-PD-OVVS-2012/01716-00002/HIR, právoplatným dňa 18.06.2012, postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložením pokuty vo výške 40 €.

Bol za to odsúdený podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, prvá veta pred bodkočiarkou v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL.US 106/2011 - 85, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 7 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/199/2013 zo dňa 20.1.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/34/2014 zo dňa 28.4.2014, právoplatný dňa 28.4.2014, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, § 74 odsek 1 Trestného zákona, súd uložil obžalovanému Q. M. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste. Obžalovaný poukazoval na to, že už v prípravnom konaní sa k trestnej činnosti doznal a usvedčil aj ďalších spoluobžalovaných, že na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine a trestnú činnosť oľutoval, pričom obom ďalším spoluobžalovaným súd uložil tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom a jemu neprímerane prísny trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne. Poukazoval tiež na okolnosti prípadu, keď vlastne bol iba sprostredkovateľom kúpy malého množstva drogy a odsúdená K. X. mala pri sebe a bola odsúdená za podstatne väčšie množstvo drogy. Po výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený, sa zaradil do riadneho života, keď sa zamestnal vo firme vyrábajúcej plastové okná a je rozhodnutý vo vedení riadneho života pokračovať. Aj keď bol predtým vo výkone trestu odňatia slobody, išlo o drobné krádeže, pričom drogová trestná činnosť je z tohto hľadiska jeho prvým prípadom. D. preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. mu uložil trest odňatia slobody v miernejšej výmere pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať. Odvolací súd však pri svojom rozhodovaní o odvolaní obžalovaného dospel k záveru, že v prvom rade súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o treste priznal obžalovanému iba jednu poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Túto poľahčujúcu okolnosť je možné akceptovať v prípade, že páchatel sa k trestnej činnosti prizná v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní a po vykonanom dokazovaní v rámci posledného slova trestnú činnosť aj oľutuje. Pokiaľ však páchatel na hlavnom pojednávaní dá vyhlásenie o vine a súdu prvého stupňa odpadne dokazovanie ohľadne viny, podľa názoru odvolacieho súdu je mu potrebné jednoznačne priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v tomto prípade súdu. V ďalšom odvolací súd následne prisvedčil námietkam obžalovaného, prezentovaných v jeho odvolaní, že aj vzhľadom na okolnosti samotného prípadu, keď skutočne v osobe obžalovaného išlo o jeho prvý prípad v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou a jeho konanie spočívalo v podstate v kupovaní menšieho množstva drogy - 4 až 6 dávok, aj to drogy tzv. „mäkšieho charakteru“ - rastliny rodu Cannabis pre inú osobu a majiteľka drogy bola odsúdená za držbu 183-197 obvykle jednorazových dávok drogy k podmienenému trestu odňatia slobody, je potom medzi jednotlivými trestami veľký nepomer. V neposlednom rade odvolací súd prihliadal aj k tomu, že obžalovaný bol síce v minulosti odsúdený a v súčasnej dobe prepustený zo 6-mesačného výkonu trestu odňatia slobody, ale uloženého mu za drobnú majetkovú trestnú činnosť a už sa zaradil do riadneho života tým, že sa riadne zamestnal a podľa vlastného vyjadrenia, chce vo vedení riadneho života aj pokračovať.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u tohto obžalovaného a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 172 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 3 rokov, ale s probačným dohľadom s pomerne citeľnou skúšobnou dobou na 4 roky, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok, teda drogy, ako aj v zákaze akéhokoľvek nakladania s nimi.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.